

1. 'k moste pisseerde weke noar d'Halle. 'twa den eersten keer van geheel den oorloge da se mie dao binnen kregen. Mao min vrouwe en min schoondochter aon aol lange gezaogd "Allee Ivo teure gi ne kee" ze gaon U do niet opeten. En vo't vrouwvolk kontent te stellen en om mao de zooveelste kee 't hoof in de schoot te leggen, aok van min herte ne steen gemaakt, en 'k trokke d'er naartoe, min zakken vul papieren en kaarten en minne kop vul eksplicatie waor da 'k ni mè van verstonde.

'k tokke de poorte binnen en 'k viele biekan omme van 't verschot, 't wa nog slichter of ei Meie van 't jaor '40. 't Schieverde dao n'e politie round de gendarms waoren present, en 't zapten dao nog ne heele hoop sjampetters me hulder hand an hulderen revolver. 'k zie dao n'en kerel rondloopen met n'en col gelijk 'n wagewiel, 'k peinsie in min eigen dat è n'en kureieuzen tie dat de verzekere de remplagan van Jozef van 't Stadhuis in 'd Halle, 'k zegge meheere, waarvoren zitten doa die polisis en gendarms. Tè tegen de zegeldieven zegt ie, en te noaste maande, ried er n'en tank rond, en vlieg er n'en stuka boven d'halle. "Ja" zegt ie zoo "waarvoren kom je gij hier". 'k waore te wege te zeggen, ten gaot U nie an, dierek zo kurieus z'in tegen ne mensch daj vao den eersten keer zie.

Ol me ne kee ne groote bus, g'heel 't wapenspel schiet wakker, tasten achter huldere revolver, sommigste tot in huldeeren binnenzak, en zet en me ne such van verlichtinge neere, 't wa ne veloban die gespronge wa.

Da moste nu juste gebeuren, binst da kik doa wa. Te fète hielden ze mie nog vao ne zegeldief. Oek min verschot te boven wa, ginge ik in de reke staon, en 'k koste ne kee up min gemak rondkiken. Menschen wa'n volk zat er mi dao. 'n geheel reigent, en val alle sorten en kaliber, kletsekoppen en gasten die kosten in hulder haar rien met 'n naaimachiene, mamen mè n'en kop gelijk 'n stik van dertien fran, die serieus keken, lik n'en minister van broo en melkzegels, stille menschen mè n'en lach op hulder lippen, vriendelik knikkend tegen elkendeen, percies of da 'tol kennissen waren da ze zagen. Mannen met snorren of kleine moestachkens, die zelve nie en weten of da ze eens moestach zullen weerden. - Mao van den avond doe'm het zonder snor. Gasten die in den Kongo de zwartjes schonne manieren leerden, schoolmeesters, die ves van de fabriek kwaomen, wevers gewunig van de kaken of dat er gienen drao brik, drukkers die zitten te zoeken achter 'n drukfouten, en beroepssoldate die zeuren gelijk versletene soldateknoppen. Serieuze vrommenschen en preusch iefvroukens die peinzen da hulder lipkes in d'halle 'n beetje meer roo moeten zin of 't hus en in attendant hulder ne keer peieren, en hulder lipkens n'beetje roonroon, wan ne mensch weet nie hoe da 'n koe in Kortrik n'en haze vang, als er in Dadizeele giennen wil bieten.

En da zin nu de mannen van de situatæ, die de meschens teten in handen hèn Ewel k' hè ze leeg up zulle.

Aol me ne keer staot er daoreenen rechte van achter, voorzeker 'n soorte * van n'en Sef, en je zegt iets dak nie 'n verstaot, mao seffens vleigen d'er eenegte tafels aon den kant, en 'k peize ze gaon zeker 'n eirtje dansen, maor 'k hoore dao een zeggen z'en al meer verhuisd vandage ofdat er alerte geweest è, nu geeren ne kee verhuzen es ook 'n liefhebberie, juste gelijk 'k ik liefhebber benne van muziek, mè repètièes in St Maortenskring.

'T Wa an minne toer, die kerel die mi moste bestellen, bezie mi ezoo en ie zegt "Get hier aol ne kee gewis" 'k zegge "Meneere ge zi mis" Joa ge doet, passeerde maond". Oal me ne kee ie roep" le suivant, I9 voor de melk" 'k zegge wabliet meneere, numero I9 voor de melk, le suivant."

En nu achter min patattezegels. De kerel die mi moste bestellen mankte 'n beetje. 'k peize in min eigen tè zeker een die Zondag 'n stamp gehad e ip den voetbal, moa ik hoore hem entwatte tusschen zin tanden brommen van slichte steenen in den II Julilaan, en 'k wiste algauwe genoeg, joa zin teenen veret stuik tegen 'n steen te schippen in den donkeren. Anders 'n propere jongen die zinen bureau eere aandoe en d'er voren reklame mak, zin haor et kleur van patteblome, en 't ligt in winterbedden.

'k vroege hem waar dat den buro es van de kolen en ie zegt in № 7, ik doa no toe. 't zit doa n' vintje te kieken noa mi van achter zinen bril, gelijk n'en uil in 'n klokkegat. " 't è voa n'en boalbon" Sebiet meneere en ie loop na de stove en spuwt er ne ferme lkak en 'k werde besteld en nu nog n'en bon voor schlamm voo min schoondochter, weere ne ferme klak in de stove, en 'k werde even vriendelijk besteld. Binst da'k min papieren wegsteke, komt er nog een achter in bon, diezelfde schrijver loop were noa de stove en spuwt er weere in, ik zegge da vintje is zeker kwoa op al wa da vuur aongoat dat ie olsan in die stove speekt

'k moste bie zinne kameroad voor de flot, de kapitein van de flotte courtrai sienne die schamotteert me de zegelkes, ie wa juste bezig met te verteklen dat ie zo'k 'n chance gehad i me't bombard ment, deur dat ie zin groan in de wa genmakerstroate ho laten malen, in de plaatse van in de toekomststoate. Terbin binst da den anderen nog olsan overentweere loopen wa van de stove noa zin plaatse, roept ie naar den kapitein" Oes ge oaltijd noar uw vrouwe goat hor ken, leeft ge duust joar?

Oal me ne keer begint de brandklokke te goan, olle werk vlieg stille en oale oogen van geheel d'halle gaon nao'n vent nog langer dan de korte maand, die neestig bezig wa met over en 'tweere te rien over groote bladen, nie verre van de schoone tafel van d'halle, terbinst dat d'er tve gasten den een met 'n kleen moesttacke, en den anderen gelijk 'n kobbejager, naistig stoan te kieken noar al die amsterbansie rond hulder schoone tafel. De langen, lat bie den eersten tik van de brandklokke oal zin papieren in den bran, pak zin beenen onder zinne arm en zet het ip een loopen. 'k peinsde in min eigen 'k hè da aanzichte nog gezien en oal mè ne kee 'k rappeleere het mi, t'è nog 'n oude kennisse van den tide da'k hulppompriere waore.

De kobbejager en 't kleen moesttacke, ramasseeren de lange zin papieren, en zetten hulder welgezind weere an hulder schoone tafel, 'k ginge toen ip zoek achter den buro voo 't dubbel rantsoen, 'k vondet, mao juste voa mi stond en 'n vintje met 'n ei in zin handen, 'tzeg tegen dienen amplojee" meneere d'er zat 'n kolken ei in min eires, 'k komme reklameeren, en 'k motte 'n ander en in de platse, weigt er mao ne kee an 't kolk wer gewogen en zwaor genoeg bevonden, en 't was wel 'n kolken ei zo't da vintje, en 't smit het tegen den buro van den amplojee, 'k voelde aol me ne kee entwatte nats in min ooge en in min aanzichte, en me stonden doa: Ikke en den amplojee en 't Eiermarsjanske aole drie dekikkereerd met d'order van 't kolken ei. D'er wa do n'en kluchtig aard achter mi die riep, 't is hier voor een visiete bij de vroeuvrouwe van d'Halle. En hoe 't aol uit kwam 'k moste wook bij die eogezeide vroeuvrouwe zin voo min schonndochter, die recht è van pisseerde maand ip dubbel rantsoen.

Ge ziet direk waver sorte van volk dat er mees an dezen buro kom, jè d'hem angepas in zinnen vorm an 't publiek. 'k moe zeggen da'k hoe meer da'k ron kieke, hoe meer kennissen da'k vinde. De vroeuvrouwe hoe meer da'k hem bezie hoe zekerder da'k benne dat sooike è, de sif van d' spatjesclub van in den tie de.

An denzelfden buro zat er nog n'en anderen krewo, oet minne toer wa, bezieet ie mi van kop tot teen. 'k peinze in min eigen dadde è zeker Mr Degroote" Est voor meneer Zwaonepoel" vroege ie. 'k zegge nint Mr Degroote. Est vo 'n schipper, en eer dak koste zeggen " nint", kwam ie boven lik me 'n sorte van 'n almenak, die voorzeker hol vele gediend è, en terbinst dat er hier veel volk ' hope è, ware 't misschien de momen voor 'n rondde te doen voa n'en nneuwen almanak. 't Begoste doa entwadde voren te lezen voo de schippers, en ip 'n momen dat ie en bitje aosem moste halen, 'k koste eindelijk zeggen da'k gienen ee schipper wa. Gè sance, zeit hie, van hoe Zwaonepoel nog ne kee tegen mienen gevel goa loopen, ie ga weten woa dat gebrand hè. 'k koste bi da vintje gee gelijk halen, 't was iets van artikkel, zoovele warvan da'k nog nooit gehoord hao.

Ja zieten, hoe ie 't nie verstao, te noa ,Mr Degroote, ge kunt doa u geval ne kee voorleggen, 'k zegge Mr Degroote, wien è dadde, " Kik dao dat heerke da dao juste binnekome mè zin ap tief velotje.

Ol trekhielen trokke 'k den buro van Mr Degroote binnen, der lag daor n'en berg papieren, om der bie te versmoone 'k Peinsde in min eigen, dat è voorzeker n'en sef die veel werk è, om wies te gesaken uit oal die reglementen, en boas te zien gelijk dat moe zin over zo 'k n bende volk, woa dat er van alies tusschen zit, gasten die stoan te vrijen in aol d'hoekjes en kantjes rond d' hallen, nog anderen die meer lieven han dan 'n gernaais pooten, nog nderen as die ip de nationale feestdagen hulder vaderlandschen dus moeten lesschen, en ip den elfden november kommen binnen gestoken met 'n Teeme in hulder ooge, en hoet er aol ne kee 'n foetbalmats gespeekt è, weird de deure van Mr Degrootens buro afgeloopen van de vrouwen van de am lojees, die komen reklameeren, da dienen mats zoolange geduurd hao, en dat er vinten waren nog mao veertien dagen getrouwd, die met hulder zakken vul 't huiskwamen.

En Mr Degroote moet dao aol orde in houden, slechte menagen voorkomen, jonge gasten in 't ooge houden, de moniteurs van buiten leeren, en elkendeen met aol de pacciensie van de weirels anhooren.

'k Deie wook min gelegenheid uitein, moniteur artikel I22I van 't besluit van den 25 Mei, zegt da 'k geen voldoeninge koste ein, mao da 'k mi moste troosten, dat er zoovele waoren gelijk ik, en ie ging voorzeker nog vele meer zeggen met zin vaderlijk herte, maor aol me ne kee den telefoon gin. 'k zegge "Mr Degroote est er gien belet", wan 'k kenne miene wereld en 'k hè 'n goe jedekosie gehad bi de Broederkes Vandaele.

" Blus gedek" zei Mr Degroote, en ie nam den telefoon ip, 'k ga d'er nie vele van voortsvertellen, van aol wa d'ak do hoorde wa : 0 - 0 - 000- 00000 fii

En den telefoon vloog neere, 'n momentje zei Mr Degroote, en ie ging buten, 'k hoorde hem Mr Vanbiervliet roepen, en 'k hoorde hem schoone zeggen " Aol de die die die in de laatste ure nao 't vertrek gewis en, in No 3, moeten hulder kommen angeven in minen buro voo een onderzoek.

3 Januari 1944.